

Sygn. akt IV KO 73/19

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie z zażalenia **M. F.**,
na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w C.
z dnia 15 października 2018 r., sygn. akt PR 1 Ds [...] o odmowie wszczęcia śledztwa,
po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 17 lipca 2019 r.
wniosku Sądu Rejonowego w K.
z dnia 31 maja 2019 r.,
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 31 maja 2019 r. Sąd Rejonowy w K. wystąpił do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania – na podstawie art. 37 k.p.k. – sprawy z zażalenia M. F. na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w C. z dnia 15 października 2018 r., sygn. akt PR 1 Ds [...], o odmowie wszczęcia śledztwa, do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości.

W uzasadnieniu wniosku wskazał, że sprawa dotyczy niedopełnienia obowiązków przez Prezesa tego Sądu, który w okresie od 5 października 2016 r. do 5 sierpnia 2018 r. w K., pomimo uzyskania pisemnego oświadczenia M. F. o rezygnacji z pełnienia funkcji Prezesa Zarządu w spółce [...] M. Sp. z o.o., nie wszczął procedury jego wykreślenia z rejestru KRS, a także innych

pracowników podejmujących czynności w sprawie, z którymi tutejszy Sąd współpracuje. Zaznaczył, że sędziowie tego Sądu pozostają ze wskazanymi osobami w kontakcie urzędowym oraz bezpośrednim, m.in. poprzez stacjonowanie w tym samym budynku, co może wywołać u skarżącego, a nawet innych osób, poczucie stronniczości podejmowanych rozstrzygnięć.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Przepis art. 37 k.p.k., jako wyjątkowy musi być wykładany restryktywnie. Przewidziana w nim zmiana właściwości miejscowej jest bowiem instytucją o charakterze nadzwyczajnym i nie podlega wykładni rozszerzającej. Dotyczy to zwłaszcza podstawowej przesłanki jej stosowania, a więc pojęcia dobro wymiaru sprawiedliwości, które determinuje przeniesienie sprawy, gdy cały sąd jest niewłaściwy do orzekania w myśl zasady *nemo iudex re sua*, a także wtedy, gdy zachodzą obawy o bezstronność sądu właściwego. Jak trafnie wskazuje się w orzecznictwie, tej ostatniej „nie można upatrywać każdorazowo w podniesieniu wobec sędziego prowadzącego inne postępowania przez stronę niezadowoloną z ich przebiegu lub treści kończącego orzeczenia – zarzutu niedopełnienia obowiązków lub przekroczenia uprawnień i skierowania go do organów ścigania (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 kwietnia 2018 r., IV KO 22/18, LEX nr 2499831).

Z taką właśnie sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie, w której przedmiotem rozpoznania jest zażalenie zawiadamiającego na postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie niedopełnienia obowiązków przez Prezesa Sądu miejscowo właściwego do jego rozpoznania. Obaw co do braku bezstronności (także w odbiorze zewnętrznym) nie sposób bowiem upatrywać tu ani w charakterze stawianego zarzutu, ani kontaktach urzędowych, czy też „bezpośrednich” sędziów tego Sądu z osobą, której dotyczyło zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa z art. 231 § 1 k.k.

Skoro więc sąd występujący z wnioskiem nie wykazał, że nie jest w stanie prawidłowo – bez szkody dla dobra wymiaru sprawiedliwości – rozpoznać tego zażalenia, brak jest podstaw do przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu.

Dlatego, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

aw